

Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình

Hàn Gắn Gia Đình

Washington State
Department of Social
& Health Services

Children's Administration

Mục Đích Của Luật

Trong Đạo Luật Tòa Án Thiếu Nhi năm 1977 (Chương 13.32A RCW), cơ quan lập pháp tuyên bố rằng “gia đình là nền tảng chủ yếu của đời sống Hoa Kỳ cần phải được nuôi dưỡng và giữ cho nguyên vẹn nếu không có bằng chứng quá quyết cho thấy điều ngược lại.”

Vào năm 1990 cơ quan lập pháp đã tu chỉnh đạo luật này để bao gồm trẻ dễ bị sa đọa. Vào năm 1995 cơ quan lập pháp thêm vào các trẻ em cần có các dịch vụ. Luật này nhằm mục đích để:

- Giúp phụ huynh đang gặp khó khăn với trẻ dễ bị sa đọa;
- Cung cấp thủ tục tòa án cho phụ huynh hoặc trẻ em để được giúp đỡ về những xung đột nghiêm trọng trong gia đình; và
- Giúp gia đình và trẻ em nhận được việc chữa trị, bảo vệ, và sự chăm sóc khác.

Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình

Tiểu bang Washington cung cấp Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình (FRS) qua Bộ Xã Hội và Y Tế, Cơ Quan Quản Trị Trẻ Em (CA), Nha Dịch Vụ Trẻ Em và Gia Đình (DCFS). FRS giúp đỡ các gia đình đối phó với những vấn đề như trẻ bỏ nhà đi, không tuân theo những quy định hợp lý của gia đình, hoặc những vấn đề nghiêm trọng giữa phụ huynh và con em của mình.

Bất cứ đứa trẻ và phụ huynh nào đang có những xung đột nghiêm trọng, phụ huynh có con em bỏ nhà đi, hoặc những trẻ em đang bỏ nhà đi đều có thể được xin FRS. DCFS cung cấp dịch vụ cho các trẻ em từ 13 đến 17 tuổi và cho gia đình của các em.

FRS tìm cách đi đến hòa giải giữa phụ huynh và con em, để đoàn tụ gia đình, và để duy trì, củng cố gia đình. Các dịch vụ gồm có tiếp nhận/thẩm định, cố vấn khủng hoảng, và, khi thích hợp, tạm thời cách ly đứa trẻ ra khỏi gia đình.

Phụ huynh hoặc đứa trẻ có thể yêu cầu được FRS tại văn phòng của DCFS trong khu vực họ đang cư ngụ. Nếu đứa trẻ đã bỏ đi đến một cộng đồng khác, thì đứa trẻ có thể xin dịch vụ bằng cách liên lạc đến văn phòng DCFS trong cộng đồng đó. Số điện thoại của các văn phòng DCFS có trong sổ niên giám điện thoại dưới phần liệt kê của chính phủ của tiểu bang Washington.

Đứa trẻ và/hoặc gia đình thông thường sẽ nói chuyện bằng điện thoại, sau đó sẽ có một buổi hẹn, với cán sự xã hội. Cán sự xã hội, gia đình, và đứa trẻ sẽ bàn về việc đang xảy ra trong gia đình và điều gì mà gia đình và đứa trẻ có thể làm để giải quyết các xung đột. Cán sự xã hội có thể chuyển gia đình qua cố vấn khủng hoảng hoặc qua các dịch vụ khác nhằm cố gắng giải quyết sự xung đột.

Các dịch vụ của FRS nhằm mục đích hàn gắn gia đình. Việc nhận các dịch vụ hay không là do gia đình tự nguyện. Các dịch vụ đưa phụ huynh và đứa trẻ lại gần nhau để cố gắng giải quyết những xung đột. Ban Tiếp Nhận của CA và những cố vấn hợp đồng cung cấp miễn phí dịch vụ cố vấn và các dịch vụ khác cho gia đình 24 giờ một ngày, bảy ngày một tuần.

Sau khi thực hiện những nỗ lực nhằm giải quyết xung đột nhưng không đi đến hòa giải, thì việc cách ly đứa trẻ ra khỏi gia đình một thời gian ngắn có thể xảy ra trong những trường hợp quan trọng trong thời gian gia đình và đứa trẻ tiếp tục cố gắng đi đến giải pháp cho sự xung đột. Nếu đứa trẻ cần sự chăm sóc khi cách ly gia đình, thì cha mẹ của đứa trẻ sẽ phải đóng góp tiền cho những chi phí chăm sóc đứa trẻ. Nha Cấp Dưỡng Con của bộ sẽ quyết định mức đóng góp của phụ huynh về chi phí chăm sóc.

Đứa Trẻ Bị Cảnh Sát Tạm Giữ

Cảnh sát phải tạm giữ đứa trẻ trong bất cứ trường hợp nào sau đây:

1. Nếu phụ huynh báo với cảnh sát rằng đứa trẻ bỏ nhà đi mà không có phép của phụ huynh.
2. Nếu cảnh sát tin rằng đứa trẻ đang gặp nguy hiểm vì lứa tuổi của đứa trẻ, địa điểm, và/hoặc giờ giấc trong ngày.
3. Nếu đứa trẻ bỏ đi từ nhà bảo dưỡng hay nhà tập thể, và cơ quan có trách nhiệm pháp lý của đứa trẻ báo cho cảnh sát biết là đứa trẻ đã bỏ đi.
4. Nếu tòa án thiếu nhi cho cảnh sát biết rằng đứa trẻ đã vi phạm lệnh sắp đặt của tòa án thiếu nhi hoặc tòa đã ban hành lệnh cho cảnh sát được bắt giữ đứa trẻ.

Sau khi tạm giữ đứa trẻ, cảnh sát sẽ đưa đứa trẻ trở về nhà hoặc nơi làm việc của phụ huynh và cho gia đình biết về các dịch vụ hiện có trong khu vực.

Khi đứa trẻ không thể trở về nhà, cảnh sát có thể đưa đến Trung Tâm An Ninh Cư Trú Khủng Hoảng (SCRC), nếu có. Nếu không có SCRC, cảnh sát có thể đưa đứa trẻ đến CRC có nhân viên canh giữ hoặc đưa đến DCFS để sắp đặt chỗ ở cho đứa trẻ. Hoặc là, cảnh sát có thể đưa đứa trẻ đến một thân nhân có trách nhiệm, một người lớn khác có trách nhiệm, hoặc nơi tạm trú có giấy phép cho đứa trẻ. Cảnh sát sẽ báo cho DCFS khi sắp đặt đứa trẻ đến CRC hay SCRC, hoặc nhân viên của CRC hay SCRC sẽ báo cho DCFS sau khi sắp đặt chỗ ở. Nhân viên của CRC hoặc SCRC sẽ bàn với gia đình về FRS.

Các Chọn Lạ Khác Cho Đứa Trẻ và Phụ Huynh

Sắp Đặt Vào Trung Tâm Cư Trú Khủng Hoảng (CRC)

Khi đứa trẻ được đưa vào CRC hay một cơ sở khác có giấy phép, mục tiêu của việc này là đưa đứa trẻ trở về với gia đình càng sớm càng tốt. Trong những cộng đồng có các CRC an ninh (có cửa khóa), đứa trẻ được đưa vào cơ sở như vậy phải ở lại đó ít nhất là 24 giờ. Sau 24 giờ, đứa trẻ sẽ được chuyển đến một CRC khác không có cửa khóa nhưng có nhân viên canh giữ nếu như đứa trẻ sẽ không bỏ đi và không gây nguy hại cho chính mình hoặc cho người khác. Đứa trẻ có thể ở lại trong CRC an ninh hoặc có nhân viên canh giữ tối đa là năm ngày.

Gia đình và đứa trẻ có thể được nhận cố vấn gia đình trong thời gian đứa trẻ ở CRC để cố gắng giải quyết các xung đột và để đoàn tụ gia đình.

Khi sự xung đột nghiêm trọng đến mức đứa trẻ không thể trở về nhà trong vòng năm ngày, thì nhân viên của CRC và FRS sẽ bàn với gia đình về những chọn lựa khác như: Phụ huynh cho phép đứa trẻ ở với bạn bè hoặc thân nhân trong một thời gian ngắn; sắp xếp với DCFS để cho đứa trẻ vào nhà bảo dưỡng trong một thời gian ngắn; nộp đơn xin diện Trẻ Dễ Bị Sa Đọa; hoặc nộp đơn xin diện Trẻ Cần Có Dịch Vụ. DCFS sẽ cân nhắc việc đồng ý đưa đứa trẻ vào chăm sóc bảo dưỡng chỉ khi nào các nơi trợ giúp khác của gia đình và cộng đồng đã được cân nhắc, và DCFS đồng ý rằng không còn một chọn lựa nào khác có thể thực hiện được.

Nhóm Đa Kỷ Luật Cộng Đồng

Phụ huynh và đứa trẻ có thể yêu cầu nhóm đa kỷ luật ở cộng đồng, nếu có, để giúp giải quyết xung đột và dự phần vào việc cố vấn hoặc những dịch vụ khác. Nhóm này hoạt động như một hệ thống hỗ trợ cho cả phụ huynh lẫn đứa trẻ. Đứa trẻ và gia đình có thể hỏi những người mình quen biết, như các mục sư, huấn luyện viên, giáo viên, bạn bè, hoặc thân nhân, tham gia vào nhóm này.

Diện Trẻ Dễ Bị Sa Đọa

Luật của tiểu bang Washington định nghĩa Trẻ Dễ Bị Sa Đọa (ARY) là trẻ vị thành niên:

- (a) vắng mặt khỏi nhà ít nhất là 72 giờ liền mà không có sự ưng thuận của phụ huynh;
- (b) vượt ngoài tầm kiểm soát của phụ huynh đến mức hành vi của đứa trẻ gây nguy hại đến sức khỏe, an toàn, hoặc phúc lợi cho chính đứa trẻ hay cho bất cứ người nào khác; hoặc
- (c) có vấn đề về việc dùng ma túy và không có truy tố hình sự nào liên quan đến việc dùng ma túy đang chờ được giải quyết.

Diện Trẻ Dễ Bị Sa Đọa cho phép phụ huynh đang giữ con được yêu cầu tòa giúp đỡ trong việc giữ đứa con của mình ở nhà và đặt ra những điều kiện hợp lý để đứa trẻ phải tuân theo, như đi học, tuân theo các quy định của gia đình, hoặc tham dự những buổi cố vấn. Nếu đứa trẻ không tuân theo lệnh tòa, thì đứa trẻ sẽ bị buộc về tội khinh miệt tòa án và bị giam giữ đến tối đa bảy ngày.

Phụ huynh đang xin ARY được quyền nuôi giữ trẻ về mặt pháp lý. Phụ huynh không phải trả tiền cho việc thẩm định và cố vấn của FRS nhưng có thể phải trả cho những dịch vụ khác. Phụ huynh phải hoàn tất một cuộc thẩm định gia đình với văn phòng DCFS ở địa phương trước khi nộp đơn xin ARY.

Trẻ Cần Có Dịch Vụ (CHINS)

Khi được cố vấn, sống với thân nhân, hoặc qua các nỗ lực tương tự nhưng không giải quyết được những xung đột giữa đứa trẻ và phụ huynh của đứa trẻ và phụ huynh hoặc đứa trẻ muốn cho em được sống ngoài gia đình, thì đứa trẻ hay phụ huynh có thể được nộp đơn xin CHINS.

Luật của tiểu bang Washington định nghĩa một đứa trẻ cần có dịch vụ là trẻ vị thành niên:

- (a) vượt ngoài tầm kiểm soát của phụ huynh đến mức hành vi của đứa trẻ gây nguy hại đến sức khỏe, an toàn, hoặc phúc lợi cho chính đứa trẻ hay cho người khác;
- (b) đã báo cho nhà chức trách biết về sự vắng mặt mà không có sự ưng thuận ít nhất là 24 giờ liền trong hai hoặc ba lần từ nhà của cha hoặc mẹ, từ CRC, chỗ ở bên ngoài nhà, hoặc chỗ ở theo lệnh tòa; và
 - (i) biểu lộ có vấn đề nghiêm trọng về việc dùng ma túy; hoặc
 - (ii) biểu lộ những hành vi gây nguy hại nghiêm trọng đến sức khỏe, an toàn, hoặc phúc lợi cho đứa trẻ hay cho bất cứ người nào khác; hoặc

- (c) (i) đang cần những dịch vụ cần thiết, bao gồm thức ăn, chỗ ở, chăm sóc y tế, quần áo, hoặc giáo dục; hay những dịch vụ được đề ra để duy trì hoặc đoàn tụ gia đình;
- (ii) thiếu thốn; hoặc từ chối không sử dụng, những dịch vụ này; và
- (iii) phụ huynh có bằng chứng về những nỗ lực liên tiếp nhưng thất bại trong việc duy trì nền tảng gia đình hoặc không thể hay không muốn tiếp tục những nỗ lực để duy trì nền tảng gia đình.

Phụ huynh có thể nộp đơn xin CHINS khi thấy có các điều kiện liên quan đến đứa trẻ đã được đề ra trong phần định nghĩa. Đứa trẻ hoặc cán sự xã hội của DCFS có thể nộp đơn xin CHINS nếu có bất cứ điều kiện nào nêu trên xảy ra, đặc biệt là nếu phụ huynh sẽ không cho phép đứa trẻ sống trong nhà và sẽ không sắp xếp một nơi khác cho đứa trẻ sinh sống.

Người nộp đơn phải cho thấy rằng họ đã cố gắng giải quyết sự xung đột, và tất cả những phương cách hợp lý khác đều đã được sử dụng, và điều tốt nhất là cho đứa trẻ sống bên ngoài trong khi gia đình tiếp tục tiến đến giải pháp cho sự xung đột. Phụ huynh hoặc đứa trẻ nộp đơn xin phải hoàn tất cuộc thẩm định gia đình với cán sự xã hội của DCFS ở địa phương trước khi nộp đơn xin CHINS.

Nếu tòa chấp thuận cho việc cách ly đứa trẻ khỏi nhà, thì thông thường đứa trẻ sẽ sống với thân nhân hoặc trong nhà bảo dưỡng có giấy phép. Bộ xã hội sẽ chỉ giám sát việc sắp xếp chỗ ở và tạo thuận tiện trong việc cung cấp các dịch vụ nếu đứa trẻ được đưa vào nhà bảo dưỡng có giấy phép hoặc với thân nhân không cần phải có giấy phép. Nếu tòa chọn cho đứa trẻ vào một nơi không có giấy phép, không phải là thân nhân, thì DCFS sẽ đóng hồ sơ và báo cho tòa biết về biện pháp này.

Phụ huynh hoặc DCFS có thể yêu cầu loại bỏ thủ tục tòa án cho CHINS nếu DCFS không thể cung cấp dịch vụ vì:

- (a) Đứa trẻ đã vắng mặt trong 30 ngày liên hay hơn tại chỗ ở do tòa chấp thuận;
- (b) Phụ huynh hoặc đứa trẻ, hay tất cả những người này, từ chối cộng tác trong việc can thiệp thích hợp, hiện có nhằm mục đích để đoàn tụ gia đình; hoặc
- (c) Bộ đã dùng hết những sự trợ giúp hiện có và phù hợp để có thể đi đến việc đoàn tụ.

Tòa sẽ có một phiên điều giải tái xét trong 90 ngày nhằm theo dõi sự tiến triển của gia đình trong việc sum họp gia đình. Nếu đứa trẻ không thể trở về nhà khi đã có phiên điều giải tái xét, thì đứa trẻ sẽ ở lại nơi đã được sắp đặt cho đến tối đa là sáu tháng nữa. Sau chín tháng, đứa trẻ phải trở về nhà.

Tòa có thể ra lệnh cho phụ huynh tham gia vào việc cố vấn với đứa trẻ hoặc các dịch vụ khác để giúp đứa trẻ trở về với gia đình càng sớm càng tốt.

Nếu đứa trẻ không tuân theo lệnh của CHINS, thì thẩm phán có thể xử đứa trẻ là khinh miệt tòa án và phạt tiền đứa trẻ và/hoặc giam giữ đứa trẻ đến tối đa bảy ngày. Phụ huynh cũng có thể bị buộc tội khinh thị pháp đình khi không tuân theo lệnh của tòa.

Muốn biết thêm chi tiết về FRS, ARY, hoặc CHINS, hãy gọi số điện thoại của Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình có in trong niên giám điện thoại của quý vị trong phần Tiểu Bang Washington, Bộ Xã Hội và Y Tế, Nha Dịch Vụ Trẻ Em và Gia Đình.

Các Nguồn Trợ Giúp Trong Cộng Đồng

Dịch Vụ Chữa Trị

Muốn nhận các dịch vụ chăm sóc về sức khỏe tâm thần, đứa trẻ và/hoặc phụ huynh nên liên lạc trực tiếp đến trung tâm sức khỏe tâm thần cộng đồng ở địa phương.

Muốn biết thêm chi tiết về các chương trình điều trị nghiện ngập, đứa trẻ và/hoặc phụ huynh có thể gọi số điện thoại miễn phí của Đường Dây Trợ Giúp về Rượu/Ma Túy 24 Giờ số 1-800-562-1240 (chỉ dành cho Washington).

Các Chi Tiết Về Việc Đi Học

DSHS không tham gia vào những việc có liên quan đến trốn học. Muốn biết thêm chi tiết, hãy liên lạc khu học chánh địa phương hoặc tòa án thiếu nhi của hạt.

Luật Washington bắt buộc tất cả các trẻ em ít nhất là 8 tuổi và dưới 18 tuổi phải theo học ở trường công, trường tư, hay học tại nhà. Nhà trường có thể cho học sinh vắng mặt có phép tạm thời khi phụ huynh và nhân viên của trường đồng ý về lý do vắng mặt.

Đứa trẻ không bị bắt buộc phải đi học nếu 16 tuổi hay lớn hơn và:

- (a) Phụ huynh của đứa trẻ đồng ý rằng đứa trẻ không cần đi học hoặc đứa trẻ đã hợp pháp để thoát ly gia đình; và
- (b) Đứa trẻ đi làm đều đặn và được hưởng lương; hoặc
- (c) Đã đạt các tiêu chuẩn tốt nghiệp; hoặc
- (d) Đã có chứng chỉ GED.

Hậu quả của việc vắng mặt không phép:

Các viên chức nhà trường phải:

- Thông báo cho phụ huynh biết nếu vắng mặt một lần không phép trong một tháng;
- Sắp xếp một buổi họp với phụ huynh và đứa trẻ nếu vắng mặt hai lần không phép trong bất cứ tháng nào;
- Có biện pháp để giúp đứa trẻ giảm bớt việc vắng mặt (như sửa đổi chương trình của nhà trường, đích thân giúp học sinh);
- Nộp đơn cho tòa về việc trốn học nếu vắng mặt bảy lần không phép trong một tháng hoặc vắng mặt 10 lần không phép trong một năm.

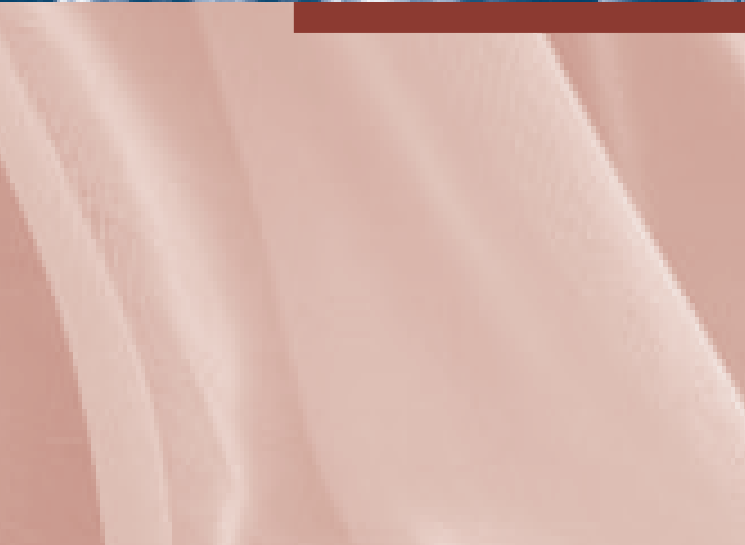

Tòa Án:

- Phải cung cấp thư thông báo và thực hiện phiên điều giải;
- Có thể ra lệnh cho phụ huynh đóng tiền phạt cho mỗi ngày vắng mặt không phép hoặc cung cấp dịch vụ cộng đồng tại trường cho đứa trẻ;
- Đứa trẻ có thể bị xử là phạm tội khinh miệt tòa án bởi vì không chịu đi học và kết án cho đứa trẻ bị nhốt tối đa bảy ngày trong một cơ sở giam giữ có khóa hay phải đóng tiền phạt, ra lệnh làm dịch vụ cộng đồng; hoặc chuyển vụ này đến hội đồng trốn học của cộng đồng.

Cảnh Sát:

Có thể tạm giam một đứa trẻ đang trốn học và đưa đứa trẻ trở về trường, trở về với phụ huynh của đứa trẻ, hoặc đưa đến chương trình dành cho các học sinh trốn học của khu học chánh.

Washington State
Department of Social
& Health Services

Children's Administration